

ת"ד 5000/06-19 - מדינת ישראל נגד לאון קרכו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 5000-06-19 מדינת ישראל נ' קרכו
בפני כבוד השופט אלעד שור

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות עו"ד נתן פוקס
המאשימה
נגד
לאון קרכו - באמצעות עו"ד יחיאל ירון
הנאשמים

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב האישום המ夷יחס לו גרים תאונת דרכים אשר גרמה לחבלה של ממש. על פי עובדות כתוב האישום ביום 10/4/19 הסיע הנאשם את רכבו לאחר ופגע בהולכת רגל אשר ירדה ממהדרכה אל הכביש, כתוצאה מהפגיעה נחלקה הולכת הרגל חבלות של ממש. הולכת הרגל סבלה משבר בירך ולכך נזקקה לנימוח החלפת הירך ושיקום.
2. הנאשם באמצעות בא כוחו המלומד כפר באשמה ובתאריך 20/2/19 נשמע דיון ההוכחות בתייך.
3. המחלוקת בין הצדדים נסובה סיבב שאלת האחריות לתאונה, לא הייתה מחלוקת ביחס לנסיבות התאונה.
4. הנאשם נהג מונית, הנאשם הכיר את הולכת הרגל שכן מדובר בנסיבות קבועה של תחנת המוניות אליה משתייך הנאשם ואין זו הפעם הראשונה בה הנאשם הגיע לאסוף את הולכת הרגל. ביום המקרה, על פי גרסת הנאשם, הגיעו כהרגלו למקום, לא הבחין בהולכת הרגל ולכן צפר כדי להודיע על הגעתו. מדובר בכביש חד סטריא צר בעל נתיב נסיעה אחד כאשר משני צידי הכביש חנו רכבים, לගרסת הנאשם, מאוחר ולא היה מקום חניה פנוי עמד עם רכבו באנטז נתיב והמתין לבואו של הולכת הרגל הנפגעת, לפטע הבחן ברכב מתקרב לעברו מאחור והבחן כי מאחוריו מפרץ פנוי המשמש ככניסה לחניה של בית מס' 18 ברחוב, ולכן, ביקש להסיע את רכבו לאחר כדי להחנותו ולאחר מכן לרכב הצפוי להגיע לחלו', או אז, ולאחר שהביט במראות הצד, במרקם האמצעית "טיפה ימינה" ושמאליה החל בנסעה לאחור ומיד זהה כי פגע עם רכבו בהולכת הרגל. לטענותו הולכת הרגל התפרצה בין הרכבים באופן המונע ממנו להבחן בה, לטענותו בדרך כלל הולכת הרגל מתישבת ברכב לצדיו ולכן לא ציפה שתגיע מאחור וכי היא זו שגרמה להתרחשות התאונה בהתנהלותה.

.5. הולכת الرجل מצידה העידה כי ישבה בספסל והמתינה למונית, הבדיקה כי המונית הגיע, הנהג צפר לה ולפיכך החלה ללכת לכיוון המונית אשר לפטע נסעה לאחר ופגעה בה.

.6. עד התביעה 2 הבוחן בוריס ולפסון הגיע אל מקום התאונה חצי שעה לאחר לאחר האירוע, עד התביעה ערך דו"ח בוחן ת/2, על פי מצאי דו"ח הבוחן קיים שדה ראה לאחר מכן, מחקירות הנגדית התבגר כי בעת שערכ את ניסוי שדה הראה לאחר מכן, רכבים אשר חנו קודם למקום, לא היו בעת הניסוי, מכל מקום מסקנתו הייתה כי על הנהג היה לנוקוט בכל אמצעי הזיהיות בסיסעה לאחר כדי למנוע את התרחשות התאונה .

.7. בסיכון ההגנה ניתן דגש על היות הנאשם נהג מונית ותיק, על כך שהולכת الرجل לא העידה קודם להעודה בבית המשפט על כך שישבה על הספסל עובר להגעת המונית, וכי עדותה כאלו סימנה לנאים שהיה מגיע אינה מזכרת כלל בדברי הودעתה אשר ניתנה עת הייתה צוללה בבית החולים בסמוך לאירוע. כן ניתן דגש על כך שאליבא ד'הובוחן במידה וחנה רכב בסמוך למקום עמידת המונית טרם הנסעה לאחר הרוי שבכך היה כדי להסתיר את הולכת الرجل אם אכן ישבה על הספסל. ההגנה טוענת שהולכת الرجل משנה גרסאות ואינה דביקה בגרסה אחת, לטענת ההגנה בסיכוןה הנאשם צפוף פערם וכשהבין כי הולכת الرجل בשעה מהגיע, ביקש הנאשם להזיז את רכבו כדי לא לגרום הפרעה לתנועה וכי לא היה באפשרותו למנוע את התאונה.

.8. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בכלל הראיות אשר הוגש לעוני ולאחר שקרأتם בעיון רב את סיכון הצדדים, הגעת למסקנה כי יש להרשיע את הנאשם במiosis לו בכתב האישום ואסבייר.

.9. איני סבור כי ההתרחשויות עד לרגע התאונה, קרי, האם ישבה הולכת الرجل על הספסל אם לאו, או האם בדרך כלל הולכת الرجل עוברת לפני הרכב ולא מאחוריו או האם רכב שחנה במקביל לרכב הנאשם הסתר את הולכת الرجل מעינוי, כל אלו אינם רלוונטיים לעצם התרחשות התאונה.

.10. הנאשם שהנו נהג מונית מנוסה ותיק הגיע על מנת לאסוף את הולכת الرجل הנפגעת ואף צפר לה לדבריו פערם, צריך היה הוא להביא בחשבון ואף לצפות כי האחونة תבקש להגיע אל המונית ואולי אף מצידה האחוריות ולפיכך היה צריך לנוקוט באמצעות זיהויות מוגברים עת ביקש להסיע את רכבו לאחר, על הנאשם היה לצפות כי בכיביש חד סטריא אשר נמצא בסביבת מגורים, יכול שהולך רגל יבקש לחצות את הכביש ולא יצפה לכך שרכב הנמצא בעצרה יסע לאחר ולא לפנים, קל וחומר בנסיבות המקירה בו הוא יודע כי צפואה להגעה הולכת רגל ואין מדובר בגדר סיכון פוטנציאלי בלבד.

.11. עדות הנאשם הן בבית המשפט והן בהודיעה אשר נמסרה על אתר, לא ציין הנאשם כי בנוסף לכך שהabit במראות הפנה את ראשו לאחר על מנת לתור אחר הולכת الرجل אשר צפואה הייתה להגעה, בהודיעתו ת/6 מסר כי לא הבחן בהולכת الرجل עד הפגיעה בה והרי הולכת الرجل גם אם הפתיע את הנאשם עדין ניתן היה להבחן בה רגע לפני הפגיעה, זאת גם אם נניח כי הפגיעה אינה מננעת ولكن מדובר בהתרשלות מצדו של הנאשם .

12. תקנה 45 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961

ולאחרשנקט

ובמידת הצורך,

נווהרכבל אישיעו אחורנית אל אם ישורן בכר,
באמצעים הדרושים בסבירותה כי מות כדילמנוע-

1. סיכון אופגעה

2. הטרדה או הפרעה

13. קרי, המחוקק קבע כי יש להימנע מנסיעה לאחור שלא לצורך, אך אם קיים הצורך יש לנתקות בכל אמצעי דרוש, דהיינו ביחס לכל מקרה יכול ויתנתנו האמצעים שיש לנתקות ואין רשותה סגורה של אמצעים, בעניינו של נ羞ם זה, משחולכת הרגל, לגרסתו, בששה מלאגיאן יכול היה להמשיך ישר להסתובב ולהזoor, לחילופין, ראוי היה שיסובב את ראשו לאחור על מנת לחפש את הנוסעת שצפיה הייתה להגיע אך בכל מקרה לא הייתה כל סיבה שתאונת מצערת זו תתרחש אלמלא רשלנותו של הנ羞ם, רק במזל התאונה הסתיימה כפי שהסתמייה וראה לעניין זה מקרה דומה בנסיבותיו אך לא בתוצאותיו הקטלניות הביעו"ת 17-09-60830 ב' טוב נ' מדינת ישראל,

"לאור האמור בתקנה 45 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, נdeg הנושא לאחור צריך להיות מודע לכך שבנסיעה לאחור טמונה סכנה, עליו לעשות זאת רק במקרה של צורך ולנתקות באמצעות זיהירות כנדרש.

בנסיבות העניין המערער לא היה חייב לנסוע לאחור, אלא יכול להמתין במקום ולהודיע למי שהזמן את הנסעה על מיקומו, כשם שיכל אף להמשיך לנסוע עם רכבו קדימה ולעשות סיבוב חזרה למקום אליו רצה להגיע. משברח המערער שלא לעשות כן, נסייתו אחרת הייתה שלא לצורך.

אדם סביר היה צריך להיות מודע לכך שבעתה נהיגת לאחור ברחוב חד סטרי, ובניגוד לכיוון התנועה באיזור מגוריים בשעת צהרים, קיימת אפשרות כי הולך רגל יבקש לחצות את הכביש, במיוחד כאשר הולך הרجل לא אמר לו לצפות להגעת רכב מכיוון המונוגד לכיוון התנועה. על המערער היה לצפות אפשרות של פגיעה באדם, ולפיכך היה עליו לבחון את הדרך בכל אמצעי אפשרי ולכoon מבטו אל הדרך בה הוא נוסע. משהמעערר לא עשה כן, הרי שלא נהג כפי שאדם מן היישוב היה נהג, הפר את חובת הזיהירות המוטלת עליו והתרשל באופן נהיגתו.

גם אם הייתה מתקבלת גרטת המערער בבית המשפט לפיה הוא הביט בכל מראות הרכב, הרי שבלא קשר לשאלת מאיזה כיוון הגעה המנוחה, היה

עמוד 3

עליו להבחן בה ולהימנע מפגיעה בה, אם אכן כטענתו ביצע סריקה בכל מראות הרכב. גם אם אכן חצתה המנוחה את הכביש משמאלו לيمין כטענת ההגנה ובעת ירידתא לכביש הייתה "שטח מת" אין עובדה זו מסירה מאחריותו, שכן חובתו הייתה לאמדוד את אותו "שטח מת", ולנקוט באמצעות זיהירות מספקים בטרם יחל בנסיעתו.

מנาง רכב, ובפרט נהג מיומן ומקצועי, כמו המערער, מצופה לדעת כי נהינה לאחור בחומר תשומת לב יוצרת מצב העולם להסתטיים בתאונה לרבות בתאונה קטלנית.

14. לאור כל האמור, מצאתו כי לנאים אחירות לקרות התאונה ועל כן אני מרשים אותו במiosis לו בכתב האישום.

זכות ערעור לביהם"ש המוחזק בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"ה סיון תש"פ, 17יוני 2020, במעמד הצדדים